ÓBADÍA

1

KAFLA 1

Vitrun Óbadía. Svo segir Drottinn Guð um Edóm: Vér höfum fengið vitneskju frá Drottni,
og boðberi er sendur meðal þjóðanna: "Af stað! Vér skulum halda af stað til þess að herja
á hann!"
2 Sjá, ég vil gjöra þig lítinn meðal þjóðanna, þú munt verða mjög fyrirlitinn.
3 Hroki hjarta þíns hefir dregið þig á tálar, þú sem átt byggð í klettaskorum og situr í
hæðum uppi, sem segir í hjarta þínu: "Hver getur steypt mér niður til jarðar?"
4 Þótt þú sætir hátt eins og örninn og byggðir hreiður þitt meðal stjarnanna, þá steypi ég
þér þaðan niður, - segir Drottinn.
5 Ef þjófar koma að þér eða ræningjar á náttarþeli - hversu ert þú í eyði lagður -, stela þeir
þá ekki, þar til er þeim nægir? Ef vínlestursmenn ráðast á þig, skilja þeir þá ekki eftir neinn
eftirtíning?
6 En hversu vandlega hefir verið leitað hjá Esaú og leitaðir uppi fólgnir dýrgripir hans.
7 Allir sambandsmenn þínir reka þig út á landamærin. Þeir sem lifðu í friði við þig, draga
þig á tálar, bera þig ofurliði. Þeir sem átu brauð þitt, leggja fyrir þig snörur, sem eigi er unnt
að sjá.
8 Já, á þeim degi - segir Drottinn - mun ég afmá vitra menn í Edóm og hyggindin á
Esaúfjöllum.
9 Kappar þínir, Teman, skulu skelfast, til þess að hver maður verði upprættur af
Esaúfjöllum í manndrápunum.
10 Sökum ofríkis þess, er þú hefir sýnt bróður þínum Jakob, skal smán hylja þig, og þú
skalt að eilífu upprættur verða.
11 Þann dag, er þú stóðst andspænis honum, þann dag, er aðkomnir menn fluttu burt
fjárafla hans hertekinn og útlendingar brutust inn um borgarhlið hans og urpu hlutkesti um
Jerúsalem, varst þú sem einn af þeim.
12 Horf eigi með ánægju á dag bróður þíns, á ógæfudag hans, og gleð þig eigi yfir Júda
sonum á eyðingardegi þeirra og lát þér eigi stóryrði um munn fara á neyðardegi þeirra.
13 Ryðst ekki inn um hlið þjóðar minnar á glötunardegi þeirra, horf þú ekki líka með
ánægju á óhamingju hennar á glötunardegi hennar og rétt þú ekki út höndina eftir fjárafla
hennar á glötunardegi hennar.
14 Nem eigi staðar á vegamótum til þess að drepa niður flóttamenn hennar, og framsel eigi
menn hennar, þá er undan komast, á degi neyðarinnar.
15 Því að dagur Drottins er nálægur fyrir allar þjóðir. Eins og þú hefir öðrum gjört, eins skal
þér gjört verða; gjörðir þínar skulu þér í koll koma.
16 Því að eins og þér hafið drukkið á mínu heilaga fjalli, svo skulu allar þjóðirnar drekka

stöðuglega. Þær skulu drekka og sötra og verða eins og þær aldrei hefðu til verið.

17 En á Síonfjalli skal frelsun verða, og það skal heilagt vera, og Jakobs niðjar skulu fá aftur eignir sínar.

18 Og Jakobs hús mun verða að eldi og Jósefs hús að loga og Esaú hús að hálmi, og þeir munu kveikja í og eyða honum, svo að ekkert skal eftir verða af Esaúniðjum, því að Drottinn hefir talað það.

19 Sunnlendingar skulu taka Esaúfjöll til eignar og Sléttumenn Filisteu. Þeir munu og taka Efraímsland og Samaríuland til eignar, og Benjamín Gíleað.

20 Þeir af Ísraelsmönnum, er teknir hafa verið í vígi þessu og fluttir burt hernumdir, munu taka það til eignar, sem Kanaanítar eiga, allt til Sarefta, og þeir sem fluttir hafa verið burt hernumdir frá Jerúsalem, þeir sem eru í Sefarad, munu taka til eignar borgir Suðurlandsins.

21 Og frelsendur munu fara upp til Síonfjalls til þess að dæma Esaúfjöll, og Drottinn mun hljóta konungsvaldið.

For other languages please go to **www.wordproject.org**